

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: 106/2008/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

143/2009. (V. 27.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **tatabányai lakos** panaszos 2008. június 17-én előterjesztett panaszát a 2009. május 27-én – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést fogantató szerv – a Mezőkovácsházi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg, ezért a panasz áttételéről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos édesapjának 2008. június 17-én kelt panaszát a Testület 2008. június 19-én érkeztette. Ezt követően a panaszos az édesapja által előadottakat 2008. július 14-én kelt levelében erősítette meg, amely 2008. július 21-én érkezett a Testülethez.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy testvérével és barátaikkal 2008. június 14-én kerékpárral indultak a (...) diszkóba szórakozni. A bicikliket a panaszos nagymamájának házánál hagyták, amely a szórakozóhely közelében található. Elmondása szerint 23 óra körül érkeztek a diszkóba, ahol nem sokkal később rendőrök jelentek meg. A beadvány szerint a panaszos és barátai ekkor még alig kezdtek táncolni, alkoholt pedig nem fogyasztottak.

A panaszos szerint a rendőrök az ott szórakozó fiatalok közül sokat hazaküldtek. Táncolás közben a panaszoshoz is odament az egyik rendőr és „irány hazafelé” felszólítással elküldte a szórakozóhelyről. Ezt a panaszos nem értette, mivel ekkor még nem igazolta magát, így a rendőr nem tudhatta, hány éves. A panaszos a felszólítás után kiment a diszkó épületéből. Elmondása szerint a rendőrök ekkor vették észre az öccsét, és felszólították személyazonossága igazolására, nála azonban nem volt személyazonosító igazolvány. A panaszos ekkor testvére mellé lépett, mire az eljáró rendőr megkérdezte, hogy kicsoda, majd igazoltatta. Ezt követően felszólították az öccsét, hogy diktálja be az adatait, aki először – a panaszos állítása szerint az esőben azért, hogy minél hamarabb visszamehessen a diszkóba – 17 évesnek vallotta magát, holott valójában csak 15 éves volt. Ekkor az egyik rendőr emelt hangon félrehívta őket, és felszólította a panaszos öccsét, hogy vallja be valós életkorát, majd miután ez megtörtént, minősíthetetlen hangnemben kérdezte meg tőle, hogy miért állított valótlant.

Ezt követően az intézkedő rendőr félrevonta a panaszost egy sötét mellékutcába, ahol megkérdezte tőle, hogy mivel érkeztek a szórakozóhelyre. A panaszos közölte, hogy kerékpárral, amit a nagymamájánál hagytak. A rendőr azon kérdésre, hogy hol lakik a nagymamájuk, és hogyan hívják, nem tudott teljes értékű választ adni, mert az utca nevére nem emlékezett és a nagyanyjának is csak a keresztnéve jutott eszébe, a családi neve nem. Ekkor a rendőr arcon ütötte a panaszost, és rákiáltott, hogy ne hazudjon. Mivel a panaszos az eső miatt kapucnit viselt, a pofonnak nem maradt az arcán nyoma, ugyanakkor az esetet látta a panaszos öccse és egyik barátja is.

2) Ezt követően a panaszos öccsének adataira kerestek rá a rendőrök a nyilvántartásban. Mivel a fiú ekkor nagyon ijedt volt, arra a kérdésre, hogy hol lakik, a panaszos válaszolt helyette, amire az említett rendőr újra minősíthetetlen hangnemben rákiáltott a panaszosra, hogy csak akkor beszéljen, ha kérdezik. A panaszos elnézést kért közölve, hogy azért válaszolt ő, mert az öccse nagyon meg van ijedve. Ekkor a rendőr megint elindult felé, és mozdulataiból a panaszos azt a következtetést vonta le, hogy ismét bántalmazni fogja. A lekérdező rendszer azonban ekkor igazolta az öccsét, így csak felszólították őket, hogy menjenek haza.

A panaszos és öccse jelezték, hogy a kabátjaik a diszkóban vannak, azonban a rendőr csak harmadszori kérésre engedte vissza őket az épületbe. Mialatt felvették kabátjaikat, a panaszos barátja megkérdezte a rendőröket, hogy honnan jöttek, mire azok szintén minősíthetetlen stílusban visszakérdeztek, hogy mi köze van hozzá és megtagadták azonosításukat. A rendőrök ezután felszólították a panaszost és testvérét, hogy többet ne jelenjenek meg az említett szórakozóhelyen.

A panaszos azért kérte a Testület vizsgálatát, mert attól fél, hogy újra hasonló eset történik velük. Emiatt testvérevel és barátaival már nem mernek Kunágotára menni szórakozni, holott a környéken ez az egyetlen ilyen lehetőség. Hozzáfűzte, hogy a történtek másnapján értesült arról, hogy velük szemben a Mezőkovácsházi Rendőrkapitányság rendőrei intézkedtek.

II.

1) A Testület az ügy részleteinek tisztázása érdekében megkereséssel fordult a Mezőkovácsházi Rendőrkapitányság vezetőjéhez, aki válaszlevelében megküldte Bors István r. törm. jelentését, illetve azon bűnügyi-közbiztonsági akció tervét, amelynek keretében az igazoltatásra sor került.

Az akcióterv leírása szerint a Mezőkovácsházi Rendőrkapitányság vezetője a Rendőrkapitányság illetékességi területén található szórakozóhelyeknek és azok környékének bűnügyi-közbiztonsági ellenőrzését rendelte el 2008. június 14-én 22 órától június 15-én 4 óráig, tekintettel arra, hogy a megelőző időszakban megnőtt az ittas járművezetők, továbbá a garázda jellegű és a kábítószeres használatával kapcsolatos bűncselekmények száma. Az akció a Mezőkovácsházi Rendőrkapitányság illetékességi területén található Medgyesegyháza és Mezőhegyes településeken lévő szórakozóhelyekre, italkimérő helyiségekre terjedt ki. Kunágota település területére a 9. számú ellenőrző csoportot vezényelték ki.

A jelentés szerint, r. törm. a diszkóban tartott ellenőrzés során két, láthatóan erősen ittas fiatal személyre lett figyelmes, akiket a hangos zene miatt kihívott az épület elé, majd igazoltatta őket. Ők közölték, hogy testvérek, majd az idősebb átadta iratait, a láthatóan jóval fiatalabb személy azonban igazolvánnyal nem tudta magát igazolni, így a rendőr felszólította, hogy diktálja be az adatait. Ennek a fiatalabb személy eleget tett, azonban amikor a rendőr összehasonlította azokat bátyja adataival, kiderült, hogy a bediktált születési dátumok szerint a két fiú között csak négy hónap korkülönbség van. Ekkor a rendőr felszólította a fiatalabb fiút, hogy a valóságnak megfelelő adatokat adjon meg, aki így is tett. Az adatokat a rendőr a Mezőkovácsházi Rendőrkapitányság ügyeletén keresztül ellenőrizte, majd ugyancsak felszólította a két fiút, hogy mivel a fiatalabbik személy még nem nagykorú, a szeszesital fogyasztását hagyja abba és menjen haza. Testi épségének védelme érdekében pedig felszólította a bátyját, hogy kísérje haza az öccsét. A panaszos közölte, hogy hazamennek gyalog, mivel csak pár száz méterre laknak a diszkótól, a nagymamájuknál.

Törölt: Bors István

2) A panaszban foglaltak kivizsgálása során felmerült további kérdések tisztázása érdekében a Testület 2009. április 20-án újabb megkeresést küldött a mezőkovácsházi rendőrkapitánynak. A Testület által feltett kérdéseket, r. törm. jelentése kiegészítésében válaszolta meg. Elmondása szerint a panaszos igazoltatása során a nagymamája nevét nem kérdezte a panaszostól, mivel az intézkedés lefolytatásához azt nem tartotta szükségesnek. A nagymama szó csak egyszer került említésre – és ekkor sem a neve –, amikor a panaszos közölte, hogy gyalog hazamennek, mert párszáz méterre laknak a diszkótól a nagymamájuknál.

Törölt: Bors István

Előadta továbbá, hogy a panaszosnak és a testvérének sem fegyelmezését, sem vele szemben kényszerítő eszköz alkalmazását nem tartotta szükségesnek az intézkedés során, mert nem követtek el olyan cselekményt, ami azt indokolta volna.

3) A Testület 2008. szeptember 25-én, telefonon kereste meg a panaszos (...) nevű barátját, aki a panaszbeadvány tanúsága szerint a sérelmezett intézkedésnél jelen volt. Elmondása szerint a diszkóban táncoltak, amikor tizenegy óra és éjfél között rendőrök érkeztek. Céljuk az volt, hogy kiszűrjék a 18 év alatti, alkoholt fogyasztó személyeket. Barátja szerint miután a panaszost igazoltatták, felszólították, hogy menjen haza. A panaszos kérdezte a rendőröktől, hogy erre miért van szükség, de kérdésére választ nem kapott. Ekkor a panaszos barátjával kiment a diszkó elé, hogy megnézzék, mi történik, miért érkeztek a rendőrök, és ekkor észrevették, hogy a panaszos öccsét is intézkedés alá kívánják vonni.

Gábor Szilárd elmondása szerint a panaszos öccsét, aki még nem volt 18 éves, haza akarták küldeni, pedig más, láthatóan fiatalabb személyek is voltak, és maradhattak is hozzátartozójuk vagy ismerősük társaságában.

A panaszos, amikor látta, hogy öccsét igazoltatják, odament az intézkedés helyszínére, és beszélt az eljáró rendőrrel. Tudomása szerint akkor, amikor a panaszos és öccse nem tudták megnevezni a nagymamájukat, akinél a kerékpárjukat hagyták, a rendőr úgy gondolta, hogy szándékosan viselkednek vele tiszteletlenül, és valószínűsíti, hogy ezért adott egy pofont a panaszosnak. Megjegyzi, hogy a rendőr ekkor egyedül volt, és a szórakozóhely ajtaja előtt állt jobbra, és hogy összesen kb. 5-6 rendőr végezte az ellenőrzést.

A történetek után újra felszólították őket a szórakozóhely elhagyására, és csak többszöri kérés után engedték meg, hogy visszamenjenek a diszkóba a kabátjaikért.

Végül hozzáfűzi, hogy nem értette, miért kellett a rendőrnek ilyen módon fellépnie „a vele együttműködni kívánó, de láthatóan megijedt, zavarban lévő panaszossal és öccsével szemben”, holott ez a környéken szolgálatot teljesítő rendőrökre egyáltalán nem jellemző.

III.

1) A Testület álláspontja szerint a panaszban kifogásolt rendőri fellépés érinthette a panaszos emberi méltósághoz való alapvető jogát. Elsőként ugyanakkor abban kellett állást foglalnia, hogy eljárását mely rendőri magatartás vizsgálatára terjessze ki.

A rendelkezésre bocsátott iratokból és adatokból annyi vált egyértelműen megállapíthatóvá, hogy a panaszolt helyen és időpontban a Mezőkovácsházi Rendőrkapitányság állományába tartozó rendőrök hajtottak végre bűnügyi-közbiztonsági akciót, amely keretében a panaszost és öccsét a r. törm. vonta intézkedés alá. Sor került igazoltatásukra, amelyet követően a rendőr felszólította a panaszos öccsét, hogy menjen haza, és a panaszost, hogy kísérje el. Kérdéses maradt ugyanakkor az, hogy az igazoltatást követően az intézkedő rendőr valóban olyan módon lépett-e fel a panaszossal szemben, amely nem lett volna megengedett, vagyis

Törölt:

Törölt: Bors István

amikor nem tudta megmondani a rendőrnek a nagymamája nevét – akinél a diszkóba érkezés előtt öccsével a biciklijüket hagyták –, akkor a rendőr pofon vágta.

A panaszos beadványban előadott sérelmek nem elsősorban személyazonossága ellenőrzéséhez kapcsolódtak, hanem a rendőr fellépését, a fizikai erőszak alkalmazását kifogásolták. Erre figyelemmel a Testület nem tartotta szükségesnek az igazoltatás jogalapjának és a foganatosítás módjának értékelését, ugyanakkor annak körülményeit a kérdéses cselekmény megelőző, esetlegesen azt kiváltó szempontként értékelte.

2) A rendőr magatartásának minősítése során a Testület az Rtv. 2., 16. és 47. §-aira támaszkodott az alábbiak szerint.

A rendőri eljárás keretében alkalmazható kényszerítő eszközök között a jogszabály első helyen a testi kényszer alkalmazását szabályozza. A 47. §-ban foglalt rendelkezés értelmében „a rendőr – intézkedése során – az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszer) alkalmazhat”. Ezen felhatalmazás alapján legális erőszak alkalmazására abban az esetben jogosult a rendőr, ha az intézkedés során ellenszegülést tapasztal, amelynek megtöréséhez nem elegendő a szóbeli felhívás, a kényszerítés kilátásba helyezése.

Jelen eset kapcsán a Testület arra a következtetésre jutott, hogy a panaszos által sérelmezett magatartás nem minősülhet az Rtv. értelmében vett testi kényszer alkalmazásának – annak ellenére, hogy a testi kényszer fogalma sem a törvényben, sem indokolásában nincs pontosan meghatározva –, mivel annak kifejtésére egyértelműen nem ellenszegülés megtörése érdekében került sor, arra az adott körülmények között semmiképpen nem volt alkalmas.

3) Az Rtv. a testi kényszer szabályozásán túl nem tartalmaz egyéb olyan jogszabályi felhatalmazást, amely a rendőri fellépést a panaszos által elmondott formában lehetővé tenné. Iránymutatásul szolgálnak ugyanakkor a norma általános elvárásokat rögzítő, alábbi előírásai.

Az Rtv. az általános feladatok körében, 2. §-ának (1) bekezdésében szabályozza azon alapvető kötelezettséget, amelynek értelmében „a Rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”. Ezzel összefüggésben értelmezhető a kényszerítő eszközök alkalmazásának követelményei között, a törvény 16. §-ának (4) bekezdésében alkalmazott azon rendelkezés, amely szerint „a rendőr nem alkalmazhat kínzást, kényszervallatást, kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódot”.

Az említett általános érvényű követelmények sorából jelen eset kapcsán az emberi méltóság megsértésének és a megalázó bánásmód tilalmának említése indokolt. Egy felhatalmazás hiányában adott pofon ugyanis kétség kívül kimeríti a megalázó bánásmód fogalmát, és sérti az érintett személy emberi méltóságát.

A Testületnek tehát azt kellett vizsgálnia, hogy a rendőr valóban a panaszos által sérelmezett formában lépett-e fel vele szemben, vagyis személyazonossága ellenőrzését követően őt – feltehetően fegyelmezési cézzal – arcul ütötte-e, amely által megvalósíthatta az Rtv. 2. és 16. §-ában foglalt rendelkezések megsértését. Ennek megítéléséhez a Testület igyekezett a történeti tényállást minél pontosabban felderíteni.

4) A sérelmezett erőszakos magatartást megelőzően került sor a panaszos és öccse igazoltatására olyan módon, hogy előbb a panaszos átadta iratait, majd a panaszos öccse – mivel nála nem volt semmilyen igazolvány – diktálta be az adatokat. Mindez a panaszos és a rendőr elmondása szerint a diszkó épületén kívül, a bejárat közelében történt, míg a panaszos barátja úgy emlékszik, hogy a panaszost az épületben igazoltatták, aki csak ezután ment ki a szórakozóhelyről.

Valamennyi érintett elmondása megegyezik abban, hogy a panaszos öccsét a panaszost követően igazoltatták, aki ennek során először valótlán adatokat diktált be. Az ezt követő eseményeket azonban a jelenlévők eltérően adták elő.

A panaszos szerint az adatok közlését követően az egyik rendőr emelt hangon félrehívta őt és az öccsét, és felszólította a fiatalabb fiút, hogy vallja be valós életkorát, majd miután ez megtörtént, minősíthetetlen hangnemben kérdezte meg tőle, hogy miért állított valótlant. Ezt követően az intézkedő rendőr félrevonta a panaszost egy sötét mellékutcába, ahol megkérdezte tőle, hogy mivel érkeztek a szórakozóhelyre. A panaszos közölte, hogy kerékpárral, amit a nagymamájánál hagytak. A rendőr azon kérdésre, hogy hol lakik a nagymamájuk, és hogyan hívják, a panaszos nem tudott egyértelmű választ adni, mert nem emlékezett az utca nevére és a nagyanyjának is csak a keresztnéve jutott eszébe. Ekkor a rendőr arcon ütötte a panaszost, és rákiáltott, hogy ne hazudjon. A panaszos hozzáfűzte továbbá, hogy mivel az eső miatt kapucnit viselt, a pofonnak nem maradt az arcán nyoma, ugyanakkor az esetet látta a panaszos öccse és egyik barátja is.

A barát tudomása szerint akkor, amikor a panaszos és öccse nem tudták megnevezni a nagymamájukat, akinél a kerékpárjukat hagyták, a rendőr úgy gondolta, hogy szándékosan viselkednek vele tiszteletlenül, és „valószínűsítette”, hogy ezért adott egy pofont a panaszosnak. Megjegyzi, hogy a rendőr ekkor egyedül volt a két fiú társaságában, és a szórakozóhely ajtaja előtt állt jobbra.

Végül a rendőri jelentés tanúsága szerint az őrmester – miután észlelte, hogy az adatok nem lehetnek helyesek – felszólította a fiatalabb fiút, hogy a valóságnak megfelelő adatokat adjon meg, aki így is tett. Az adatokat a rendőr a Mezőkovácsházi Rendőrkapitányság ügyeletén keresztül ellenőrizte, majd felszólította a két fiút, hogy mivel a fiatalabbik személy még nem nagykorú, a szeszesital fogyasztását hagyja abba és menjen haza. Testi épségének védelme érdekében pedig felszólította a bátyját, hogy kísérje haza az öccsét.

5) A történetek előadásában több ponton fedezhetők fel ellentmondások. A panaszos szerint a rendőr előbb az öccsével együtt hívta őket távolabb a szórakozóhelytől, a kapu közelébe, majd a panaszost félrevonta egy sötét mellékcúba – ahová követte őket a panaszos öccse és a barátja is –, és ott ütötte arcon. Ezzel szemben a rendőr elmondása szerint az igazoltatás helyét nem hagyták el, és a panaszos barátja is arról számolt be, hogy az események – így a testi kényszer is – a szórakozóhely ajtaja előtt, attól jobbra történtek, ahol együtt volt a panaszos és öccse.

A panaszos beadványában is felhívta a Testület figyelmét arra, hogy az eseményeket barátja végig nyomon követte, akinek az elmondása ebben a vonatkozásban azonban nem a panaszos, hanem a rendőr elmondását támasztotta alá.

Azzal összefüggésben, hogy a nagymama, esetleg az ő neve, vagy lakcíme említésre került-e az intézkedés során, az állítások ugyancsak nincsenek összhangban. A panaszos szerint a rendőr kérdésére, hogy ő és társai mivel érkeztek a szórakozóhelyre, közölte, hogy kerékpárral, amit a nagymamájánál hagytak. A pofon kiváltó oka elmondása alapján az volt, hogy a rendőr további kérdésére, hogy hol lakik a nagymamájuk, és hogyan hívják, a panaszos nem tudott egyértelmű választ adni, mert nem emlékezett az utca nevére és a nagyanyjának is csak a keresztnéve jutott eszébe, a családnéve nem.

Ezzel szemben az őrmester állítása szerint a panaszos igazoltatása során a nagymamája nevét nem kérdezte a panaszostól, mivel az intézkedés lefolytatásához azt nem tartotta szükségesnek. A nagymama szó csak egyszer került említésre – és ekkor sem a neve –, amikor a panaszos közölte, hogy gyalog hazamennek, mert párszáz méterre laknak a diszkótól a nagymamájuknál.

A panaszos barátja nyilatkozatából nem vált megállapíthatóvá, hogy ő a beszélgetésnek fültanúja volt-e, vagy az eseményeket csupán a panaszos elmondása alapján ismeri, mindenestre úgy nyilatkozott, hogy amikor a panaszos és öccse nem tudták megnevezni a nagymamájukat, a rendőr azt gondolta, hogy szándékosan viselkednek vele tiszteletlenül, és „valószínűsítette”, hogy ezért adott egy pofont a panaszosnak.

A panaszos barátjának elmondása ebben a tekintetben a panaszoséhoz áll közelebb, ugyanakkor azzal nem egyeztethető össze maradéktalanul, mivel a pofon indokaként nem a panaszos magatartásáról beszélt, hanem arról, hogy a rendőr kérdésére a panaszos és öccse nem adták meg a választ, és a fentebb írtak szerint annak helyszínéről is eltérően nyilatkozott.

Végül a panaszos és barátja állítják azt egybehangzóan, hogy a testi kényszer alkalmazására sor került, míg a rendőr szerint ő a panaszosnak és a testvérének sem a fegyelmezését, sem velük szemben kényszerítő eszköz alkalmazását nem tartotta szükségesnek az intézkedés során, mert nem követtek el olyan cselekményt, ami azt indokolta volna.

6) Az ügyben érintett személyek nyilatkozatait áttekintve a Testület a fentebb részletezett ellentmondásokat ismerte fel. Megállapíthatóvá vált egyrészt, hogy a három személy között nincs olyan, akinek az elmondása a másik két személy előadásával szemben maradéktalanul elfogadható lenne, másrészt pedig, hogy az ellentmondások feloldására a Testületnek további eszközök nem állnak rendelkezésére.

Ennek folytán a beadványban sérelmezett rendőri magatartás megtörténtét a Testület nem tudta kétséget kizáróan megállapítani, annak jogszerűsége vagy jogszerűtlensége kapcsán – és emiatt a panaszos emberi méltósághoz való alapvető jogának sérelme kérdésében – nem tudott egyértelmű álláspontot kialakítani.

IV.

A panaszos beadványával kapcsolatos valamennyi körülmény mérlegelése során a Testület arra a megállapításra jutott, hogy a sérelmezett intézkedés jogszerűségének kérdése nem válaszolható meg aggálytalanul, ezért alapjogi jogsértést nem tudott megállapítani.

Az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése értelmében a Testület az alapvető jogot nem sértő, valamint az alapvető jogot csekély mértékben sértő intézkedéssel szemben előterjesztett panaszt az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez átteszi, illetve ha az áttétel ellen a panaszos panaszában előzetesen tiltakozott, az eljárást megszünteti.

Mivel a fent kifejtettek szerint jelen esetben nem volt megállapítható, hogy a rendőri intézkedés alapvető jogot sértett-e, és a panaszos az áttétel ellen nem tiltakozott, a Testület a panasznak az intézkedést foganatosító szervhez való áttételéről döntött.

Budapest, 2009. május 27.

Dr. Kaltenbach Jenő
elnök,
előadó testületi tag

Dr. Juhász Imre
elnökhelyettes,
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Törölt: A Testület az állásfoglalását az alábbiakra figyelemmel hozta:

<#>Bors István r. törm. 2008. július 23-án készített jelentése (2 lap).

<#>Bors István r. törm. 2009. április 25-én készített jelentése (1 lap).

<#>Akcióterv a bűnügyi-közbiztonsági akcióhoz (9 lap).

<#>Feljegyzés a Gábor Szilárdal folytatott telefonbeszélgetésről (1 lap).

¶

¶

¶

¶

¶

Az állásfoglalást kapják:

¶

ifj. Gaudi Zoltán

2800 Tatabánya, Mártírok útja 35. fsz. 1.

¶

Ürmös Gyula r. alezredes, r. főtanácsos

Mezőkovácsházi Rendőrkapitányság vezetője, az ORFK Ellenőrzési Szolgálat útján
5800 Mezőkovácsháza, Árpád u. 198.

¶

Dr. Andrékó János

r. dandártábornok, r. főtanácsos
ORFK Ellenőrzési Szolgálat vezetője

1139 Budapest, Teve u. 4-6.

¶

Iráttár

Független Rendészeti Panasztestület